

Musikkonkurrence

Béla Bartók: Violinkoncert nr. 2, Sz. 112, BB 117.

Bedømmelsesdato: 23. maj 2021.

Deltagere (format: violinsolist (orkester, dir. [dirigentens navn])):

- Hrabba Atladottir (UC Davis Symphony Orchestra, dir. Christian Baldini)
- Kristóf Baráti (MÁV Symphony Orchestra, dir. Zoltán Kocsis)
- Sunmi Chang (orkester NN, dir. Shlomo Mintz)
- Elli Choi (Orchestre symphonique de Montréal, dir. Alexander Shelley)
- Augustin Dumay (Orchestre symphonique de Montréal, dir. Kent Nagano)
- James Ehnes (BBC Philharmonic Orchestra, dir. Gianandrea Noseda)
- Isabelle Faust (Sveriges Radios Symfoniorkester, dir. Daniel Harding)
- Tobias Feldmann (Nationaal Orkest van België / Orchestre National de Belgique, dir. Marin Alsop)
- Augustin Hadelich (DR SymfoniOrkestret, dir. Vasily Petrenko)
- Ida Haendel (Radio-Sinfonieorchester Stuttgart des SWR, dir. Hans Müller-Kray)
- Leonidas Kavakos (Berliner Philharmoniker, dir. Simon Rattle)
- Patricia Kopatchinskaja (Finlands Radiosymfoniorkester, dir. Sakari Oramo)
- Douglas Kwon (University of Texas Symphony Orchestra, dir. Gerhardt Zimmermann)
- Ágnes Langer (orkester NN, dir. NN)
- Christel Lee (orkester NN, dir. NN)
- Jinwoo Lee (orkester NN, dir. Mei-Ann Chen)
- Silvia Marcovici (Orquesta Sinfónica de Radio Televisión Española, dir. Enrique García Asensio)
- Anne-Sophie Mutter (Boston Symphony Orchestra, dir. Seiji Ozawa)
- Ayano Ninomiya (Boston Civic Symphony, dir. Max Hobart)
- Edith Peinemann (Cleveland Orchestra, dir. George Szell)
- Mikhail Pocheikin (State Academic Symphony Orchestra of Russia "Evgeny Svetlanov", dir. Dimitris Botinis)
- Mari Poll (Det Norske Radioorkester, dir. Bastien Ricquebourg)
- Elena Revich (MusicAeterna, dir. Teodor Kurentzis)
- Gil Shaham (Chicago Symphony Orchestra, dir. Pierre Boulez)
- Dmitry Sitkovetsky (Philharmonia Orchestra, dir. Libor Pesek)
- Arabella Steinbacher (Orchestre de la Suisse Romande, dir. Marek Janowski)
- Isaac Stern (New York Philharmonic Orchestra, dir. Leonard Bernstein)
- Kyoko Takezawa (London Symphony Orchestra, dir. Michael Tilson Thomas)
- Stephen Waarts (Nationaal Orkest van België / Orchestre National de Belgique, dir. Marin Alsop)
- Eun-kyu Yoon (Stony Brook Symphony Orchestra, dir. Eduardo Leandro)

- Nikolaj Znaider (Orchestre National de France, dir. Daniele Gatti)

Vindere:

- (1) Christel Lee (orkester NN, dir. NN);
- (2) Anne-Sophie Mutter (Boston Symphony Orchestra, dir. Seiji Ozawa);
- (3) Eun-kyu Yoon (Stony Brook Symphony Orchestra, dir. Eduardo Leandro);
- (4) Isabelle Faust (Sveriges Radios Symfoniorkester, dir. Daniel Harding).

Indstilling

Særplads: Nikolaj Znaider.

Antal koncertviolinister, der har et relevant bidrag, og som har opnået fortrinsret: 14, nemlig:

Kristóf Baráti, Augustin Dumay, James Ehnes, Isabelle Faust, Ida Haendel, Leonidas Kavakos, Ágnes Langer, Silvia Marcovici, Anne-Sophie Mutter, Edith Peinemann, Gil Shaham, Dmitry Sitkovetsky, Arabella Steinbacher, Isaac Stern.

Antallet af koncertviolinister med fortrinsret: 151 (78 mænd, 73 kvinder)

2. runde

Deltagere (format: violinsolist (orkester, dir. [dirigentens navn])):

- Hrabba Atladottir (UC Davis Symphony Orchestra, dir. Christian Baldini)
- Kristóf Baráti (MÁV Symphony Orchestra, dir. Zoltán Kocsis)
- Isabelle Faust (Sveriges Radios Symfoniorkester, dir. Daniel Harding)
- Augustin Hadelich (DR SymfoniOrkestret, dir. Vasily Petrenko)
- Ida Haendel (Radio-Sinfonieorchester Stuttgart des SWR, dir. Hans Müller-Kray)
- Ágnes Langer (orkester NN, dir. NN)
- Christel Lee (orkester NN, dir. NN)
- Jinwoo Lee (orkester NN, dir. Mei-Ann Chen)
- Silvia Marcovici (Orquesta Sinfónica de Radio Televisión Española, dir. Enrique García Asensio)
- Anne-Sophie Mutter (Boston Symphony Orchestra, dir. Seiji Ozawa)
- Mari Poll (Det Norske Radioorkester, dir. Bastien Ricquebourg)
- Gil Shaham (Chicago Symphony Orchestra, dir. Pierre Boulez)
- Arabella Steinbacher (Orchestre de la Suisse Romande, dir. Marek Janowski)
- Kyoko Takezawa (London Symphony Orchestra, dir. Michael Tilson Thomas)
- Eun-kyu Yoon (Stony Brook Symphony Orchestra, dir. Eduardo Leandro)

Generelle bemærkninger

Velkommen til denne allerførste Bartók-konkurrence for koncertviolinister! Udgangspunktet for konkurrencen er Béla Bartók: Violinkoncert nr. 2, Sz. 112, BB 117, og det er en forudsætning for deltagelse i konkurrencen, at koncertviolinisten opfører denne koncert i sin helhed. Der afholdes 2 runder i denne konkurrence. Det er en forudsætning for deltagelse i 2. runde, at koncertviolinisten ikke har nogen spilletekniske problemer eller problemer med forståelse af den implicite musikæstetik, der ligger bag de opførte værker, og at koncertviolinisten ikke forfægter nogen fortolkninger, som dommerpanelet finder helt uantagelige.

I 2. runde vil dommerpanelet undersøge, hvad deltagerne får ud af kvarttonepassagen i 1. sats, takt 303-308. Desforuden vil dommerpanelet undersøge, hvordan deltagerne realiserer / fortolker angivelserne i flg. passager, hvor klangfarverne bør være grimme:

- feroce-passagen (1. sats, takt 373-376)
- passagen i 2. sats, takt 43-51, der har angivelsen "ruvido au talon"
- ruvido-passagerne (3. sats, side 83-85, 88-90, 123-126)
- strepitoso-passagerne (3. sats, side 73-77, 91-95)

Deltagerne i nærværende konkurrence er fundet på flg. vis:

- dommerpanelet har tildelt den danske koncertviolinist Nikolaj Znaider en særplads; Znaider er uddannet hos Boris Kuschnir i Wien og hos Dorothy DeLay på Juilliard School i New York
- koncertviolinister, der har et relevant bidrag, og som har opnået fortrinsret (cfr. afsnittet "Indstilling" supra)
- ved en tilfældig søgning på YouTube har dommerpanelet fundet relevante bidrag af Hrabba Atladottir, Sunmi Chang, Elli Choi, Tobias Feldmann, Augustin Hadelich, Patricia Kopatchinskaja, Christel Lee, Jinwoo Lee, Ayano Ninomiya, Mikhail Pochekin, Mari Poll, Elena Revich, Kyoko Takezawa, Stephen Waarts og Eun-kyu Yoon

Kyung-wha Chung (London Symphony Orchestra, dir. Pierre Boulez), Arthur Grumiaux (Orchestre national de la RTF, dir. Rafael Kubelík), Yehudi Menuhin (Chicago Symphony Orchestra, dir. Fritz Reiner), Viktoria Mullova (Mahler Chamber Orchestra, dir. Daniel Harding), Itzhak Perlman (London Symphony Orchestra, dir. André Previn), Baiba Skride (WDR Sinfonieorchester Köln, dir. Eivind Aadland), Henryk Szeryng (Koninklijk Concertgebouworkest, dir. Bernard Haitink), Frank Peter Zimmermann (Orquesta Nacional de España, dir. Josep Pons) og Pinchas Zukerman (Saint Louis Symphony Orchestra, dir. Leonard Slatkin) har desværre meldt afbud; det beklager dommerpanelet dybt. De pladser på listen over deltagere, som herved er blevet ledige, forbliver vakante.

Renaud Capuçon (London Symphony Orchestra, dir. François-Xavier Roth) har desværre meldt afbud; det beklager dommerpanelet dybt. Den plads på listen over deltagere, som herved er

blevet ledig, overdrages til Douglas Kwon (University of Texas Symphony Orchestra, dir. Gerhardt Zimmermann).

Ved bedømmelsen af deltagerne i denne konkurrence har dommerpanelet konsulteret førsteudgaven af Bartóks 2. violinkoncert (London: Hawkes & Son, 1946). 1. udgave, 1. oplag er fra 1941.

I forbindelse med enhver af dommerpanelets violinsolist- og kammermusikkonkurrencer i moderne kompositionsmusik skal dommerpanelet tage stilling til, hvorvidt det i den givne konkurrence giver mening at stille krav til tonekvaliteten hos violinister og bratschister. For en introduktion til denne problemstilling henvises der til konkurrencen i Sergei Prokofiev: Violinkoncert nr. 1, D-dur, opus 19 (bedømmelsesdato: 4. juni 2019), afsnittet "Generelle bemærkninger". For nærværende konkurrences vedkommende finder dommerpanelet, at violinsolistens tonekvalitet bør være helt i top undtagen i flg. passager:

- "sul ponticello"-passagerne (1. sats, side 25, takt 179-182; side 25f., takt 184-186)
- feroce-passagen (1. sats, takt 373-376)
- passagen i 2. sats, takt 43-51, der har angivelsen "ruvido au talon"
- ruvido-passagerne (3. sats, side 83-85, 88-90, 123-126)
- strepitoso-passagerne (3. sats, side 73-77, 91-95)

Dvs. tonekvalitetsproblemer vil i denne konkurrence være diskvalificerende i sig selv uden for disse passager.

Ifølge Zieliński ligger Bartóks 2. violinkoncert, hvad musikæstetik angår, meget tæt på romantikkens violinkoncerter (Beethoven, Brahms) bortset fra harmonikken og de skarpe, uformidlede kontraster (cfr. Tadeusz A. Zieliński: Bartók. Aus dem Polnischen übersetzt von Bruno Heinrich. Zürich, Freiburg im Breisgau: Atlantis Verlag, 1973, side 341). Zieliński overser, at *feroce*, *ruvido*, *ruvido au talon* og *strepitoso* er angivelser, som ikke er typiske i romantikkens violinkoncerter. Ved siden af disse atypiske angivelser indeholder Bartóks 2. violinkoncert dog også angivelser, der er typiske i romantikkens violinkoncerter, såsom *allargando*, *calmo*, *cantabile*, *con calore*, *con fuoco*, *con spirito*, *dolce*, *espressivo*, *grazioso*, *leggero*, *leggerissimo*, *marcato*, *rallentando*, *risoluto*, *rubato*, *semplice*, *slentando*, *sonore*, *smorzando*, *tranquillo*.

Angivelsen *con fuoco* forekommer f.eks. i:

- Joseph Joachim: Violinkoncert nr. 3, G-dur, Berlin, Posen: Ed. Bote & G. Bock, sine anno [1889], 1. sats, side 9, 19, 54; 3. sats, side 97, 125
- Édouard Lalo: Symphonie espagnole, D-mol, opus 21, Paris: Durand, Schoenewerk & Cie., sine anno [ca. 1875], 1. sats, side 20
- Henryk Wieniawski: Violinkoncert nr. 2, D-mol, opus 22, førsteudgaven, Mainz: B. Schott's Söhne, sine anno [1879], 3. sats, A-stykket: Allegro con fuoco; 3. sats, side 115: brillante con fuoco
- Max Bruch: Violinkoncert nr. 1, G-mol, opus 26, førsteudgaven, Leipzig: C.F.W. Siegel, sine anno [ca. 1879], 1. sats, 4 takter før bogstav D; 3. sats, 10 takter før bogstav E, 4

takter før bogstav F, 1 takt efter bogstav K, 5 takter efter bogstav K, 25 takter efter bogstav L

- Max Bruch: Violinkoncert nr. 3, D-mol, opus 58, førsteudgaven, Berlin: N. Simrock, 1892, 1. sats, side 27

I øvrigt forekommer angivelsen *con fuoco* også i Chopins klaverværker (f.eks. i Chopins 12 Études, opus 10, nr. 3, nr. 4, nr. 12) og i Chopins klavertrio.

Praktisk taget alle all-round violinsolister kender Max Bruchs 1. violinkoncert, hvori angivelsen *con fuoco* optræder 6 gange, så de burde vide, at *con fuoco* er en angivelse, der optræder i romantikkens violinkoncerter, og dermed ikke en angivelse, der har specifikt modernistiske konnotationer.

Zieliński hævder endvidere, at Bartók behandler orkestret på traditionel façon i sin 2. violinkoncert (cfr. Zieliński, op.cit., side 341). Også denne påstand er en sandhed med modifikationer. Partituret foreskriver brug af Bartók-pizzicato (1. sats, takt 373-376; 2. sats, takt 105-107, 110; 3. sats, takt 563, 569, 619f.) og "col legno" (3. sats, takt 122-125) i orkestrets strygere, hvilket er utraditionelle angivelser, som ikke forekommer i den klassiske musiks koncerter.

Bartóks 2. violinkoncert indeholder i slutningen af 1. sats (side 46) en cadenza, som Bartók selv har skrevet. Men eftersom kun ganske få af konkurrencedeltagerne har skrevet deres egen cadenza, ser dommerpanelet ingen grund til at uddele en specialpris for bedste cadenza.

Isaac Stern er ophavsmand til en række unødvendige partiturfavigelser, der reducerer dobbeltgreb i 1. sats, takt 372, til enkeltgreb, cfr. afsnittet "Øvrige bemærkninger A" infra. På denne baggrund har dommerpanelet besluttet at bortvise Isaac Stern efter første runde, eftersom dommerpanelet betragter de omtalte partiturfavigelser, der savner en rimelig begrundelse, som udtryk for en uantagelig værkfortolkning. Derimod går de konkurrencedeltagere, der kunne undskylde sig med, at de blot var ofre for Isaac Sterns dårlige indflydelse (cfr. afsnittet "Øvrige bemærkninger A" infra), videre til 2. runde, medmindre de også har tekniske problemer eller interaktionsproblemer. Cfr. i øvrigt musikkonkurrencereglerne, kapitlet "Om bedømmelsen af deltagerne i musikkonkurrencerne" vedrørende bortvisningsreglerne ved uantagelige fortolkninger.

De solister, som i 1. sats, takt 372, reducerer dobbeltgreb til enkeltgreb, demonstrerer i 1. sats, takt 368-370, at de uden problemer er i stand til hurtigt at skifte position, medens de spiller dobbeltgreb, hvorfor reduktionen af dobbeltgreb til enkeltgreb i 1. sats, takt 372, er unødvendig. For øvrigt må de gerne reducere triplet- og kvadrupelgrebene i 1. sats, takt 373-376, til dobbeltgreb. Overgangen fra takt 372 til takt 373 er ikke så svær for solisterne, at den kan retfærdiggøre reduktionen af dobbeltgreb til enkeltgreb i takt 372.

Isaac Sterns pladeindspilning fra 1958 af Bartóks 2. violinkoncert fremtræder i nærværende konkurrence som den ældste repræsentant for en uantagelig fortolkning af "con fuoco"-passagen i 3. sats, side 95f., cfr. afsnittet "Øvrige bemærkninger A" infra. På denne

baggrund har dommerpanelet besluttet at bortvise Isaac Stern efter første runde. Eftersom alle de øvrige deltagere i denne konkurrence forfægter varianter af denne uantagelige fortolkning, har dommerpanelet besluttet, at deres tilslutning til den uantagelige fortolkning af "con fuoco"-passagen i 3. sats, side 95f., ikke vil få betydning for deres mulighed for at gå videre til 2. runde.

Ida Haendel er ophavsmand til en fortolkning, hvorefter angivelsen *feroce* i 1. sats, takt 373, udlægges som en opfordring til at spille falsk, og derfor har hun forsættelige intonationsproblemer i 1. sats, takt 373-376. Sunmi Chang og Edith Peinemann forfægter varianter af Ida Haendels fortolkning af angivelsen *feroce* i 1. sats, takt 373. Denne fortolkning af angivelsen *feroce* er muligvis begrundet i Bartóks interesse for kvarttoner, som kommer til udtryk i 1. sats, takt 303-308 (cfr. også kvarttoneudgaven af Bartóks sonate for solo violin (Sz. 117, BB 124)). Dommerpanelet finder, at denne fortolkning af angivelsen *feroce* i 1. sats, takt 373, er plausibel, men ikke den mest nærliggende, eftersom Bartók i 1. sats, takt 373-376, kunne have anvendt den kvarttonenotation, som han benyttede i 1. sats, takt 303-308, hvis han havde ønsket, at angivelsen *feroce* skulle udlægges som en opfordring til at spille falsk. Det er langt mere nærliggende at fortolke én af ruvido-passagerne i 3. sats i lyset af kvarttoneproblematikken fra 1. sats, eftersom 3. sats genbruger tematisk materiale fra 1. sats. Ida Haendel fortolker ruvido-passagen i 3. sats, takt 111-125 (side 83-85), i lyset af Bartóks interesse for kvarttoner, og flere af de øvrige kvindelige solister præsenterer deres egne kvarttonefortolkninger af denne passage. Dommerpanelet finder kvarttonefortolkninger af ruvido-passagen i 3. sats, takt 111-125 (side 83-85), mere overbevisende end kvarttonefortolkninger af *feroce*-passagen i 1. sats, takt 373-376.

Tekniske problemer

Elli Choi (Orchestre symphonique de Montréal, dir. Alexander Shelley): Choi, der spiller efter hukommelsen, har omfattende hukommelsesproblemer i 3. sats, takt 400-437.

Sunmi Chang (orkester NN, dir. Shlomo Mintz): Chang, der spiller efter hukommelsen, har hukommelsesproblemer i 3. sats, takt 462-466, 481-490.

Ayano Ninomiya (Boston Civic Symphony, dir. Max Hobart): Ninomiyas intonation er ikke helt ren i 2. sats, takt 42 (artificial harmonics).

Nikolaj Znaider (Orchestre National de France, dir. Daniele Gatti): Znaider intonerer for lavt på F5 i 2. sats, takt 71. Efter dommerpanelets opfattelse kan det ikke betragtes som en korrekt anvendelse af portamento, når Znaider umiddelbart efter at have intoneret for lavt forsøger at redde situationen med et hurtigt glissando op til F5. Dommerpanelet finder, at man meningsfuldt kan skelne mellem korrekt anvendelse af portamento og portamento, der på illegitim vis bruges til at camouflere intonationsproblemer. Znaider benytter portamento korrekt mange gange i nærværende opførelse af Bartóks 2. violinkoncert, men i 2. sats, takt 71, er afstanden mellem F5 og den tone, som Znaider i første omgang intonerer, for stor. Znaiders intonationsproblem

bunder muligvis i et hukommelsesproblem: Han spiller med noderne foran sig, men kigger på dirigenten, idet han spiller cantilena-passagen i 2. sats, takt 69-79.

Douglas Kwon (University of Texas Symphony Orchestra, dir. Gerhardt Zimmermann): Kwon intonerer for lavt på As6 i 1. sats, takt 225.

Augustin Dumay (Orchestre symphonique de Montréal, dir. Kent Nagano): Dumay har undertiden problemer med skinger tone i det høje register i 1. sats og 3. sats.

Edith Peinemann (Cleveland Orchestra, dir. George Szell): Peinemann har til tider problemer med skinger tone i det høje register i alle 3 satser.

Leonidas Kavakos (Berliner Philharmoniker, dir. Simon Rattle): Kavakos har nu og da problemer med skinger tone i det høje register i 1. sats.

Dmitry Sitkovetsky (Philharmonia Orchestra, dir. Libor Pesek): Sitkovetsky har sommetider problemer med skinger tone i det høje register i 1. sats.

Mikhail Pochekin (State Academic Symphony Orchestra of Russia "Evgeny Svetlanov", dir. Dimitris Botinis): Pochekin har af og til problemer med skinger tone i det høje register i 1. sats.

Sunmi Chang (orkester NN, dir. Shlomo Mintz): Chang har momentvis problemer med skinger tone i det høje register i 1. sats.

Tobias Feldmann (Nationaal Orkest van België / Orchestre National de Belgique, dir. Marin Alsop): Feldmann har ofte problemer med skinger tone i det høje register i 1. sats, formentlig på grund af nervøsitet.

Leonidas Kavakos (Berliner Philharmoniker, dir. Simon Rattle): Der er hist og her i alle 3 satser små "ridser" i lydsporet.

Tobias Feldmann (Nationaal Orkest van België / Orchestre National de Belgique, dir. Marin Alsop): I slutningen af cadenzaen (1. sats, takt 343) knækker én af strengene på Feldmanns violin, hvorefter Feldmann ufortrødent fuldfører resten af 1. sats på koncertmesterens violin. I en ekstraordinær pause mellem 1. sats og 2. sats udskifter Feldmann den knækkede streng på sin violin.

Ida Haendel (Radio-Sinfonieorchester Stuttgart des SWR, dir. Hans Müller-Kray): 1. trompetisten kommer i 3. sats, takt 169, ved en fejl for tidligt med en indsats, som hører hjemme i 3. sats, takt 181.

Kristóf Baráti (MÁV Symphony Orchestra, dir. Zoltán Kocsis): 1. oboisten kommer for tidligt med sin indsats i 2. sats, takt 69.

Ayano Ninomiya (Boston Civic Symphony, dir. Max Hobart): Én af trompetisterne intonerer for lavt i 1. sats, takt 230-233, 239.

Jinwoo Lee (orkester NN, dir. Mei-Ann Chen): I 3. sats, takt 458, intonerer 1. trompetisten for højt.

Douglas Kwon (University of Texas Symphony Orchestra, dir. Gerhardt Zimmermann): 1. trompetisten har intonationsproblemer i 1. sats, takt 230.

Interaktionsproblemer

James Ehnes (BBC Philharmonic Orchestra, dir. Gianandrea Noseda): Orkestret overdøver undertiden Ehnes i 1. sats og 3. sats. Såfremt dette interaktionsproblem skal opfattes som en forsættelig fortolkning, finder dommerpanelet desværre, at denne fortolkning af Bartóks 2. violinkoncert er lidt for postmoderne. Komponister fra 2. halvdel af det 20. århundrede kunne finde på at undergrave (dekonstruere) de konventioner, der knytter sig til solistrollen, ved eksempelvis at lade solisten optræde som en stemningsskabende baggrundsfigur, der indimellem overdøves af orkestret, og hvis parti ikke stiller de sædvanlige virtuositetsfordringer (cfr. f.eks. Ligetis cellokoncert (1966)). Ehnes forsøger at få Bartóks 2. violinkoncert til at lyde som et værk, der kunne være skrevet af Ligeti.

Isaac Stern (New York Philharmonic Orchestra, dir. Leonard Bernstein): 1. fløjtenisten overdøver solisten i begyndelsen af 1. sats, takt 32. Såfremt 1. fløjtenisten *med forsæt* overdøver solisten i begyndelsen af 1. sats, takt 32, er der tale om en uantagelig fortolkning, cfr. bemærkningerne vedrørende Ligetis cellokoncert (1966) ad James Ehnes (BBC Philharmonic Orchestra, dir. Gianandrea Noseda).

Stephen Waarts (Nationaal Orkest van België / Orchestre National de Belgique, dir. Marin Alsop): 1. fløjtenisten overdøver solisten i begyndelsen af 1. sats, takt 32.

Kyoko Takezawa (London Symphony Orchestra, dir. Michael Tilson Thomas): 1. fløjtenisten overdøver solisten i begyndelsen af 1. sats, takt 32.

Tobias Feldmann (Nationaal Orkest van België / Orchestre National de Belgique, dir. Marin Alsop): 1. fløjtenisten overdøver solisten i begyndelsen af 1. sats, takt 32.

Eun-kyu Yoon (Stony Brook Symphony Orchestra, dir. Eduardo Leandro): Orkestret overdøver solisten gentagne gange i 3. sats.

Øvrige bemærkninger A

Isaac Stern (New York Philharmonic Orchestra, dir. Leonard Bernstein): Stern reducerer dobbeltgreb i 1. sats, takt 372, til enkeltgreb, hvilket ikke er tilladt ved dommerpanelets musikkonkurrencer, cfr. musikkonkurrencereglerne, kapitlet "Om bedømmelsen af deltagerne i musikkonkurrencerne".

Gil Shaham (Chicago Symphony Orchestra, dir. Pierre Boulez): Gil Shaham reducerer dobbeltgreb i 1. sats, takt 372, til enkeltgreb, hvilket ikke er tilladt ved dommerpanelets musikkonkurrencer, cfr. musikkonkurrencereglerne, kapitlet "Om bedømmelsen af deltagerne i musikkonkurrencerne".

James Ehnes (BBC Philharmonic Orchestra, dir. Gianandrea Noseda): Ehnes reducerer dobbeltgreb i 1. sats, takt 372, til enkeltgreb, hvilket ikke er tilladt ved dommerpanelets musikkonkurrencer, cfr. musikkonkurrencereglerne, kapitlet "Om bedømmelsen af deltagerne i musikkonkurrencerne".

Arabella Steinbacher (Orchestre de la Suisse Romande, dir. Marek Janowski): Steinbacher reducerer dobbeltgreb i 1. sats, takt 372, til enkeltgreb, hvilket ikke er tilladt ved

dommerpanelets musikkonkurrencer, cfr. musikkonkurrencereglerne, kapitlet "Om bedømmelsen af deltagerne i musikkonkurrencerne".

Ágnes Langer (orkester NN, dir. NN): Langer reducerer dobbeltgreb i 1. sats, takt 372, til enkeltgreb, hvilket ikke er tilladt ved dommerpanelets musikkonkurrencer, cfr.

musikkonkurrencereglerne, kapitlet "Om bedømmelsen af deltagerne i musikkonkurrencerne".

Mikhail Pochekin (State Academic Symphony Orchestra of Russia "Evgeny Svetlanov", dir. Dimitris Botinis): Pochekin reducerer dobbeltgreb i 1. sats, takt 372, til enkeltgreb, hvilket ikke er tilladt ved dommerpanelets musikkonkurrencer, cfr. musikkonkurrencereglerne, kapitlet "Om bedømmelsen af deltagerne i musikkonkurrencerne".

Stephen Waarts (Nationaal Orkest van België / Orchestre National de Belgique, dir. Marin Alsop): Waarts reducerer dobbeltgreb i 1. sats, takt 372, til enkeltgreb, hvilket ikke er tilladt ved dommerpanelets musikkonkurrencer, cfr. musikkonkurrencereglerne, kapitlet "Om bedømmelsen af deltagerne i musikkonkurrencerne".

Jinwoo Lee (orkester NN, dir. Mei-Ann Chen): Lee reducerer dobbeltgreb i 1. sats, takt 372, til enkeltgreb, hvilket ikke er tilladt ved dommerpanelets musikkonkurrencer, cfr.

musikkonkurrencereglerne, kapitlet "Om bedømmelsen af deltagerne i musikkonkurrencerne".

Sunmi Chang (orkester NN, dir. Shlomo Mintz): Chang reducerer dobbeltgreb i 1. sats, takt 372, til enkeltgreb, hvilket ikke er tilladt ved dommerpanelets musikkonkurrencer, cfr.

musikkonkurrencereglerne, kapitlet "Om bedømmelsen af deltagerne i musikkonkurrencerne".

Douglas Kwon (University of Texas Symphony Orchestra, dir. Gerhardt Zimmermann): Kwon reducerer dobbeltgreb i 1. sats, takt 372, til enkeltgreb, hvilket ikke er tilladt ved dommerpanelets musikkonkurrencer, cfr. musikkonkurrencereglerne, kapitlet "Om bedømmelsen af deltagerne i musikkonkurrencerne".

Patricia Kopatchinskaja (Finlands Radiosymfoniorkester, dir. Sakari Oramo): Kopatchinskajas fortolkning af 1. sats er karakteriseret ved en omfattende brug af grimme klangfarver, som hun forsættigt frembringer ved at gnide buehårene mod strengen, dvs. hun benytter bueteknikken *collé*. Der er altså ikke tale om uforsættelige tonekvalitetsproblemer. Kopatchinskaja diverterer således i 1. sats med grimme klangfarver i et omfang, der langt overskrider, hvad partituret lægger op til (cfr. afsnittet "Generelle bemærkninger" supra). På denne baggrund finder dommerpanelet desværre, at Kopatchinskajas fortolkning af 1. sats er uantagelig. Sagt med andre ord er Kopatchinskajas fortolkning af 1. sats i Bartóks 2. violinkoncert alt for postmoderne.

Elena Revich (MusicAeterna, dir. Teodor Kurentzis): I alle 3 satser spiller Revich, der står med partituret foran sig, hovedparten af solistpartiets passager væsentligt langsommere, end partituret foreskriver, så meget langsommere, at de spilletekniske udfordringer i solistpartiet næsten forsvinder. Dommerpanelet finder, at Revichs "slow playing" udgør en uantagelig fortolkning. "Slow playing" er især suspekt ved solistkonkurrencer. Det følger nemlig af de konventioner, som knytter sig til al solistopræden, at solisten på en overbevisende façon skal demonstrere sin eminente spilletekniske beherskelse. Hertil hører bl.a., at solisten skal vise, at han / hun kan spille teknisk set vanskelige passager i et tempo, der understreger hans / hendes fortræffelige spilletekniske beherskelse. For en introduktion til Vladimir Horowitz' kritik af temporeduktioner som fortolkningsstrategi ("slow playing") cfr. konkurrencen i Fryderyk Chopin:

12 Études, opus 10 (bedømmelsesdato: 31. oktober 2018), afsnittet "Afgørelse", bemærkningerne ad Guiomar Novaes.

Isaac Stern (New York Philharmonic Orchestra, dir. Leonard Bernstein): Isaac Sterns pladeindspilning fra 1958 af Bartóks 2. violinkoncert fremtræder i nærværende konkurrence som den ældste repræsentant for en uantagelig fortolkning af "con fuoco"-passagen i 3. sats, side 95f., hvorefter *con fuoco*, der er en klassisk angivelse i romantikkens violinkoncerter (cfr. afsnittet "Generelle bemærkninger" supra), fejlfortolkes som en opfordring til frembringelse af grimme klangfarver. Stern frembringer de grimme klangfarver forsættligt ved at gnide buehårene mod strengen, dvs. han benytter bueteknikken *collé*. Der er altså ikke tale om uforsættlige tonekvalitetsproblemer. Samtlige øvrige deltagere i denne konkurrence (dvs. Hrabba Atladottir, Kristóf Baráti, Sunmi Chang, Elli Choi, Augustin Dumay, James Ehnes, Isabelle Faust, Tobias Feldmann, Augustin Hadelich, Ida Haendel, Leonidas Kavakos, Patricia Kopatchinskaja, Douglas Kwon, Ágnes Langer, Christel Lee, Jinwoo Lee, Silvia Marcovici, Anne-Sophie Mutter, Ayano Ninomiya, Edith Peinemann, Mikhail Pochekin, Mari Poll, Elena Revich, Gil Shaham, Dmitry Sitkovetsky, Arabella Steinbacher, Kyoko Takezawa, Stephen Waarts, Eun-kyu Yoon og Nikolaj Znaider) forfægter varianter af denne uantagelige fortolkning.

Øvrige bemærkninger B

Spiller solisten kvarttoner i kvarttonepassagen (1. sats, takt 303-308)?

Pointsystem:

1 point: solisten spiller mindst én kvarttone

2 point: solisten spiller ingen kvarttoner

Hrabba Atladottir: 2

Kristóf Baráti: 2

Isabelle Faust: 2

Augustin Hadelich: 2

Ida Haendel: 2

Ágnes Langer: 2

Christel Lee: 2

Jinwoo Lee: 2

Silvia Marcovici: 2

Anne-Sophie Mutter: 2

Mari Poll: 2

Gil Shaham: 2

Arabella Steinbacher: 2

Kyoko Takezawa: 2

Eun-kyu Yoon: 2

I hvilket omfang lykkes det solisten at realisere angivelsen *feroce* (1. sats, takt 373-376)?

Den bedste solist har nummer 1, og den ringeste nummer 15:

1. Christel Lee
2. Ágnes Langer
3. Silvia Marcovici
4. Jinwoo Lee
5. Eun-kyu Yoon
6. Anne-Sophie Mutter
7. Mari Poll
8. Kyoko Takezawa
9. Gil Shaham
10. Arabella Steinbacher
11. Isabelle Faust
12. Kristóf Baráti
13. Augustin Hadelich
14. Ida Haendel
15. Hrabba Atladottir

I hvilket omfang lykkes det solisten at realisere angivelsen *ruvido au talon* (2. sats, takt 43-51)?

Den bedste solist har nummer 1, og den ringeste nummer 15:

1. Kristóf Baráti
2. Christel Lee
3. Eun-kyu Yoon
4. Anne-Sophie Mutter
5. Arabella Steinbacher
6. Ida Haendel
7. Isabelle Faust
8. Silvia Marcovici
9. Ágnes Langer
10. Gil Shaham
11. Augustin Hadelich
12. Mari Poll
13. Kyoko Takezawa
14. Jinwoo Lee
15. Hrabba Atladottir

I hvilket omfang lykkes det solisten at realisere angivelsen *ruvido* (3. sats, takt 111-125, side 83-85)?

Den bedste solist har nummer 1, og den ringeste nummer 15:

1. Christel Lee
2. Isabelle Faust
3. Eun-kyu Yoon
4. Anne-Sophie Mutter
5. Ida Haendel
6. Mari Poll

7. Arabella Steinbacher
8. Silvia Marcovici
9. Kyoko Takezawa
10. Gil Shaham
11. Kristóf Baráti
12. Jinwoo Lee
13. Augustin Hadelich
14. Ágnes Langer
15. Hrabba Atladottir

I hvilket omfang lykkes det solisten at realisere angivelsen *ruvido* (3. sats, takt 165-198, side 88-90)?

Den bedste solist har nummer 1, og den ringeste nummer 15:

1. Isabelle Faust
2. Christel Lee
3. Eun-kyu Yoon
4. Anne-Sophie Mutter
5. Arabella Steinbacher
6. Gil Shaham
7. Mari Poll
8. Kristóf Baráti
9. Ida Haendel
10. Silvia Marcovici
11. Augustin Hadelich
12. Ágnes Langer
13. Kyoko Takezawa
14. Jinwoo Lee
15. Hrabba Atladottir

I hvilket omfang lykkes det solisten at realisere angivelsen *ruvido* (3. sats, takt 555-580, side 123-126)?

Den bedste solist har nummer 1, og den ringeste nummer 15:

1. Christel Lee
2. Kristóf Baráti
3. Ida Haendel
4. Anne-Sophie Mutter
5. Kyoko Takezawa
6. Arabella Steinbacher
7. Gil Shaham
8. Isabelle Faust
9. Silvia Marcovici
10. Eun-kyu Yoon
11. Mari Poll

12. Augustin Hadelich
13. Jinwoo Lee
14. Ágnes Langer
15. Hrabba Atladottir

I hvilket omfang lykkes det solisten at realisere angivelsen *strepitoso* (3. sats, takt 31-59, side 73-77)?

Den bedste solist har nummer 1, og den ringeste nummer 15:

1. Christel Lee
2. Eun-kyu Yoon
3. Ida Haendel
4. Silvia Marcovici
5. Isabelle Faust
6. Anne-Sophie Mutter
7. Arabella Steinbacher
8. Kristóf Baráti
9. Mari Poll
10. Gil Shaham
11. Kyoko Takezawa
12. Augustin Hadelich
13. Jinwoo Lee
14. Ágnes Langer
15. Hrabba Atladottir

I hvilket omfang lykkes det solisten at realisere angivelsen *strepitoso* (3. sats, takt 199-221 side 91-95)?

Den bedste solist har nummer 1, og den ringeste nummer 15:

1. Anne-Sophie Mutter
2. Jinwoo Lee
3. Eun-kyu Yoon
4. Silvia Marcovici
5. Isabelle Faust
6. Ágnes Langer
7. Christel Lee
8. Mari Poll
9. Gil Shaham
10. Arabella Steinbacher
11. Kristóf Baráti
12. Ida Haendel
13. Kyoko Takezawa
14. Augustin Hadelich
15. Hrabba Atladottir

Afgørelse

Dommerpanelet har opdelt 2. runde i 8 konkurrencer (cfr. afsnittet "Generelle bemærkninger" supra). Resultaterne fra disse 8 konkurrencer er meddelt i afsnittet "Øvrige bemærkninger B" supra. Med undtagelse af kvarttonekonkurrencen er for hver konkurrence første-, anden-, tredje-, fjerde-, femte-, sjette-, syvende-, ottende-, niende-, tiende-, ellevte-, tolvte-, trettende-, fjortende- og femtendepladsen blevet besat. Med undtagelse af kvarttonekonkurrencen fungerer pointsystemet i 2. rundes konkurrencer således, at en førsteplads giver 1 point, en andenplads 2 point, en tredjeplads 3 point, en fjerdeplads 4 point, en femteplads 5 point, en sjetteplads 6 point, en syvendeplads 7 point, en ottendeplads 8 point, en niendeplads 9 point, en tiendeplads 10 point, en ellevteplads 11 point, en tolvteplads 12 point, en trettendeplads 13 point, en fjortendeplads 14 point og en femtendeplads 15 point. I kvarttonekonkurrencen er pointsystemet binært: spiller solisten mindst én kvarttone, gives der 1 point; spiller solisten ingen kvarttoner, gives der 2 point. Jo færre point en given solist får, desto bedre har solisten klaret sig. For disse 8 konkurrencer er den mindst mulige samlede pointsum 8 point (svarende til 1 point i kvarttonekonkurrencen og en førsteplads i alle de øvrige konkurrencer), og den størst mulige samlede pointsum 107 point (svarende til 2 point i kvarttonekonkurrencen og en femtendeplads i alle de øvrige konkurrencer).

Ved bedømmelsen i 2. rundes konkurrencer har dommerpanelet især lagt vægt på brug af flg. teknikker: collé, martellato, sul ponticello, sul tasto og kvarttoner.

Med det angivne pointsystem er pointfordelingen i 2. rundes konkurrencer således:

Christel Lee: 17 point
Anne-Sophie Mutter: 31 point
Eun-kyu Yoon: 31 point
Isabelle Faust: 41 point
Silvia Marcovici: 48 point
Arabella Steinbacher: 52 point
Ida Haendel: 54 point
Kristóf Baráti: 55 point
Mari Poll: 62 point
Gil Shaham: 63 point
Ágnes Langer: 73 point
Jinwoo Lee: 74 point
Kyoko Takezawa: 74 point
Augustin Hadelich: 88 point
Hrabba Atladottir: 107 point

På denne baggrund går førstepladsen til Christel Lee (orkester NN, dir. NN).

Såvel Anne-Sophie Mutter som Eun-kyu Yoon har fået 31 point? Hvem af disse to koncertviolinister har da klaret sig bedst? Anne-Sophie Mutter og Eun-kyu Yoon havde i 1. runde begge problemer med forståelsen af "con fuoco"-passagen i 3. sats, side 95f., idet de

fejlfortolkede *con fuoco*, der er en klassisk angivelse i romantikkens violinkoncerter (cfr. afsnittet "Generelle bemærkninger" supra), som en opfordring til frembringelse af grimme klangfarver. Cfr. afsnittet "Øvrige bemærkninger A" supra. Anne-Sophie Mutter havde ingen andre problemer i 1. runde. Eun-kyu Yoon havde derimod også interaktionsproblemer i 1. runde (cfr. afsnittet "Interaktionsproblemer" supra). Dommerpanelet finder i medfør heraf, at Anne-Sophie Mutter samlet set har klaret sig en anelse bedre end Eun-kyu Yoon. På denne baggrund går andenpladsen til Anne-Sophie Mutter (Boston Symphony Orchestra, dir. Seiji Ozawa), og tredjepladsen går til Eun-kyu Yoon (Stony Brook Symphony Orchestra, dir. Eduardo Leandro). Fjerdepladsen går i henhold til pointfordelingen i 2. runde til Isabelle Faust (Sveriges Radios Symfoniorkester, dir. Daniel Harding).